

Slovo od paše.

Ljubo moje janje belo,
nič ni več tako lepó,
pihati je že začelo,
zebe v nasek in bradó.

Hladni dnevi so dospeli;
brž pomuli, kar se da,
ej, to bodejo veseli,
ko se zglasíva doma!

V topli hlevček ti se skriješ,
k mamici se stisnem jaz.
Če z vso silo, veter, briješ,
pa ne moreš več do nas!

Varno čuva nas zavetje —
zunaj mraz, pri nas topló.
Ko zbudi se zopet cvetje,
spet na travi bo lepó.

Z Bogom, hlevček in pečica!
Pojdi, janje, na polje!
V zraku peva drobna ptica,
nama srečno je srce!

E. Gungl.

